

دستورالعمل های تصویب شده توسط کمیته حقوقی IMO در رابطه با رفتار مناسب با دریانوردان

کمیته حقوقی (LEG) جلسه نود و یکم

۲۴ الی ۲۸ آوریل ۲۰۰۶

دستورالعملهایی در رابطه با رفتار مناسب با دریانوردان در صورت وقوع تصادمات دریایی توسط کمیته فنی در نود و یکمین جلسه این کمیته که از تاریخ ۲۴ الی ۲۸ آوریل ۲۰۰۶ برگزار شد، تصویب گردید. این دستورالعمل ها، که توسط یک گروه کاری تخصصی مشترک بین IMO/ILO در مورد رفتار مناسب با دریانوردان در صورت وقوع تصادمات دریایی تنظیم گردید، به هیئت رئیسه ILO نیز ارائه داده خواهد شد. این هیئت در ماه ژوئن جهت تصویب این دستورالعمل ها گردهم خواهند آمد.

در این دستورالعمل ها تاکید شده که در صورت بازداشت دریانوردان توسط مقامات دولتی بعلت تصادمات دریایی، در هر شرایطی، شرایط مندرج در آنها باید رعایت شوند.

در دستورالعمل ها قید شده که دریانوردان بعنوان یک گروه خاص شناخته می شوند. با توجه به ماهیت جهانی صنعت دریانوردی و نیز قوانین متفاوتی که دریانوردان با آن مواجه می شوند، نیاز به حمایت خاص دارند، علی الخصوص در رابطه با مقامات دولتی. هدف این دستورالعمل ها حصول اطمینان از رفتار مناسب با دریانوردان پس از یک تصادم دریایی و طی انجام تحقیقات و بازداشت آنها توسط مقامات دولتی می باشد، همچنین مدت بازداشت این افراد نباید بیش از زمان لازم باشد.

این دستورالعمل ها توصیه هایی در مورد اقدامات صورت گرفته توسط تمام افراد و سازمانهایی که پس از وقوع یک حادثه می توانند به نحوی درگیر باشند، منجمله کشور صاحب بندر یا ساحل، کشور صاحب پرچم، کشور دریانوردان، مالک کشتی و خود دریانوردان را شامل می شود. تاکید اصلی بر ایجاد همکاری و ارتباط بین افراد و سازمانهای درگیر می باشد و نیز بر حصول اطمینان از اینکه هیچگونه اقدام تبعیض آمیز و انتقام جویانه ای علیه دریانوردان صرفاً به خاطر شرکت کردن این افراد در تحقیقات انجام نگیرد.

در این دستورالعمل ها تاکید شده که باید تمام تلاش لازم برای حصول اطمینان از رفتار مناسب با دریانوردان بعمل آید.

گروه کاری تخصصی مشترک IMO/ILO در مورد رفتار مناسب با دریانوردان در صورت وقوع تصادمات دریایی، به منظور تنظیم دستورالعمل های مناسب جهت تصویب توسط IMO و ILO در سال ۲۰۰۵ تشکیل گردید. در قطعنامه ای که توسط این گروه کاری تنظیم و سپس توسط مجمع IMO و هیئت رئیسه ILO در دسامبر سال گذشته تصویب گردیده است ((A.987(24)، این موضوع قید شده که هر دو سازمان IMO و ILO با توجه به افزایش موارد دعوی حقوقی بر علیه دریانوردان، پس از وقوع حادثه، نیاز حصول اطمینان از رفتار مناسب با دریانوردان را امری ضروری می دانند. قطعنامه مذکور ضرورت تنظیم دستورالعمل هایی جهت حصول اطمینان از رفتار مناسب با دریانوردان را در اولویت قرار داده و از گروه درخواست نموده کار خود را با سرعت به اتمام برسانند. گروه در ماه مارس ۲۰۰۶ کار خود را به اتمام رساند.

در پایان جلسه کمیته حقوقی، دبیر کل IMO آقای میتروپولوس خطاب به حضار گفت: «تصویب دستورالعمل های رفتار مناسب با دریانوردان یکی از نکات بسیار برجسته این جلسه می باشد. با انجام این کار، شما توانسته اید با نشان دادن روحیه همکاری و سازگاری IMO، مشترکاً این تصمیم را اتخاذ نمایید و ثابت کنید که ترویج هرچه سریعتر این دستورالعمل ها با اکثریت آرا بسیار حیاتی می باشد، و از این طریق پیام واضحی به دریانوردان سراسر جهان ارسال نمایید که رفتار مناسب با

دربانوردان آرزوي خانواده IMO مي باشد. اطمینان دارم این موضوع مورد قدردانی جامعه دریایی، علی الخصوص دربانوردان فرا خواهد گرفت.»
در این قطعنامه از دولتهای عضو دعوت بعمل آمده تا دستورالعمل ها را از اول جولای سال ۲۰۰۶ اجرا نمایند.

کنوانسیون پاکسازی کشتی های مغروق

از جمله کارهای دیگر کمیته حقوقی، اقدام جهت تکمیل يك نسخه و پیش نویس کنوانسیون جدید پاکسازی کشتی های مغروق می باشد.
پس از تصویب و اجرائی شدن، کنوانسیون جدید بعنوان پایه قانونی برای کشورها محسوب خواهد شد تا کشتی های مغروق در مناطق ویژه اقتصادی خود را که ممکن است خطراتی برای ناوبری ایجاد نمایند، و یا به خاطر نوع کالای آنها خطراتی برای محیط زیست دریایی یا ساحلی یا هر دو ایجاد کنند پاکسازی نمایند. همچنین کنوانسیون جدید از حقوق صاحبان کشتی های مغروق دفاع کرده و وظایف آنها را در قبال پاکسازی آنها با استفاده از امکانات خودشان یا با کمک نجات دهندگان مشخص می نماید.
قرار است يك کنفرانس دیپلماتیک جهت تصویب این پروتکل در سال ۲۰۰۷ برگزار شود.

پروتکل آتن

در پاسخ به تقاضای مجمع در قطعنامه (A.988(24)، کمیته دو مسئله کلیدی مربوط به پروتکل ۲۰۰۲ آتن در مورد اجرائی کردن این پروتکل را مورد بحث قرار داد.
این مسائل مربوط می شوند به توانائی بازار بیمه جهت فراهم نمودن پوشش اجباری به محدودیت های کلی ایجاد شده در این کنوانسیون و خصوصاً به توانایی بازار بیمه جهت فراهم کردن بیمه فوت، آسیب دیدگی، و زبانی که ممکن است به مسافران سفرهای دریایی از طریق حمله های تروریستی وارد آید.

کنوانسیون HNC

کمیته بر سر تفسیری از ماده 1.5(a)(ii) کنوانسیون بین المللی ۱۹۹۶ در مورد مسئولیت و غرامت در مقابل آسیب بر اثر حمل مواد خطرناک و سمی از طریق دریا (کنوانسیون HNC) به توافق رسید. کنوانسیون HNC در حال حاضر هشت عضو دارد (آنگولا، قبرس، مراکش، فدراسیون روسیه، سنت کیتس و نویس، ساموا، اسلونی و تونگا)

تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون ۱۸ ماه پس از شرایط ذیل می باشد:

(۱) ۱۲ کشور کنوانسیون را بپذیرند که از بین آنها ۴ کشور حداقل ۲ میلیون واحد GT داشته باشند.

(۲) فراهم نمودن شرایطی که طی آن افرادی که در این کشورها مسئول پرداخت سهم به حساب عمومی هستند حداقل معادل ۴۰ میلیون تن از کالای توزیع شده را در سال تقویمی قبل وارد کرده باشند.